

Συμβούλιο της Επικρατείας: 3255/1979, Τμήμα Α'

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΒ' 1980, σελ. 203

Αποκλειστικά αι προβλεπόμεναι προθεσμίας προς αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος εις το ΙΚΑ, έχουσαι εφαρμογήν και επί εκτός εργασίας ατυχήματος. Θέσιν αναγγελίας ατυχήματος επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ ή εις την ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής, συμβεμβλημένου μετά του ΙΚΑ, δήλωσις μετά περιγραφής αυτού.

Πρόεδρος : κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εισηγητής: κ. Δ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

Δικηγόρος: κ. Γ. Δαλιάνης Π.Ν.Σ.Κ.

Επειδή, εν άρθρω 21 του δια της υπ'αριθμ. 57440 της 13.1.1938 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας (ΦΕΚ 33 τ. Β' εγκριθέντος Κανονισμού "περί ασφαλιστικής αρμοδιότητος κλπ" του Ιδρύματος Κοιν. Ασφαλίσεων, ένθα διαγράφεται η διαδικασία αναγγελίας του εργατικού ατυχήματος ορίζεται ότι ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και, εν αδυναμία ή θανάτω τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του Ιδρύματος λαβών ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλωσιν εις το Υποκατάστημα του Ιδρύματος παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν. Περαιτέρω ορίζεται ότι η αναγγελία δέον να γίνηται εντός 5 ημερών από του ατυχήματος και ότι η Τοπική Διοικητική Επιτροπή δύναται να δεχθή δηλώσεις γενομένας εκπροθέσμως, οσάκις πείθεται ότι λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρημπόδισαν την έγκαιρον δήλωσιν εκ του λόγου όμως τούτου δεν παρατείνεται η προθεσμία πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος εκτός επρόκειται περί ατυχημάτων ων συνέπεια ήτο ο θάνατος, οπότε η προθεσμία προς αναγγελίαν δια την απόκτησιν συντάξεως δύναται να παρατείνηται μέχρι δύο ετών. Εξ ετέρου εν άρθρω 22 του αυτού Κανονισμού ορίζεται ότι υποχρεούνται εις δήλωσιν παντός εκτός εργασίας επισυμβάντος ατυχήματος ο ησφαλισμένος και, εν αδυναμία ή θανάτω τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα ως και ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών

ιατρός, και ότι η δήλωση των ως άνω υποχρεώσεων απευθύνεται εντός των αυτών προθεσμιών και υπό τους προβλεπόμενους τύπους δια τα εν εργασία ατυχήματα.

Επειδή, εκ των διατάξεων τούτων, προκύπτει ότι αι εν τω άρθρω 21 του μνησθέντος Κανονισμού προβλεπόμεναι προθεσμίαι προς αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος αίτινες έχουν εφαρμογήν και επί εκτός εργασίας ατυχήματος είναι αποκλειστικοί δι' ο και η μετά την πάροδον τούτων υποβολή δηλώσεως προς αναγγελίαν εργατικού ή εκτός εργασίας ατυχήματος έχει ως συνέπειαν την απόρριψιν ταύτης, ως απαραδέκτου (Σ. Ε. 800/1973, 3282/1974). Εξ ετέρου, κατά την έννοιαν των αυτών ως άνω διατάξεων θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ ή εις ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ δήλωση περί του επισυμβάντος ατυχήματος όπερ όμως, δέον όπως περιγράφηται, κατ' αρχήν, κατά τα συνιστώντα αυτό εξωτερικά στοιχεία μη αρκούσης της απλής μνείας των συμπτωμάτων της παθήσεως (Σ.Ε. 1196, 1882/72, 143/76 κ.α.).